

El camí cap a les urnes ► L'estratègia nacionalista

«El problema d'Espanya és no assumir que és plurinacional»

ANDREU MAS-COLELL Conseller d'Economia i ConeixementNEUS TOMÀS / AGUSTÍ SALA
BARCELONA

Al damunt de la taula del conseller Andreu Mas-Colell hi destaca el llibre *El cirujano de hierro* de Shlomo ben Ami. L'exministre d'Afers Estrangers israelià és una de les personalitats internacionals que, com els economistes Nouriel Roubini o Joseph Stiglitz (Nobel d'economia 2001), han aprofitat les visites recents que han fet a Barcelona per conversar una estona amb ell. Amb uns Pressupostos de l'Estat per al 2013 que augmenten la distància amb el Govern central, Mas-Colell analitza la convulsa situació política i econòmica.

—Eldebatés al carrer. ¿Una Catalunya independent és viable?

—És un debat acadèmic, no pas immediat. Una cosa és si una àrea com Catalunya seria viable econòmicament i l'altra és com s'hi arriba. En abstracte només cal mirar el mapa del món per veure que existeix una multitud d'estats més petits que Catalunya. És una mica absurd pensar que és una impossibilitat lògica. Dit això, evidentment tot depèn de com s'hi arriba, de la transició. Hi hauria molta diferència segons com es negociï o si directament no es negocia.

—També depèn del referent que es prengui perquè no és el mateix Escòcia que el Quebec.

—Ara vénen unes eleccions en què el tema del dret a decidir serà important. I de moment hem de limitar-nos a això. D'exemples d'unitats polítiques plurinacionals n'hi ha molts. No som un cas estrany. En la seva evolució és important si es reconeixen com a plurinacionals a si mateixes. El que és molt rellevant en el cas d'Escòcia i el Quebec és que els seus respectius estats es reconeixen com a plurinacionals. Em va cridar l'atenció en la inauguració dels Jocs Olímpics i em va fer gràcia, perquè TVE ho traduïa i ho afirmava amb tota tranquil·litat, com el Regne Unit es presentava compost per quatre nacions. I mentrestant, pensava que estaria bé sentir-ho alguna vegada en referència a casa nostra.

—¿I ho sentirem algun dia?

—No ho sé, no ho puc predir, però he arribat a la conclusió que aquest és el nucli dur del conflicte. El nucli dur no és econòmic ni tan sols el centralisme. El nucli dur és que Espanya no vol reconèixer-se a si mateixa com a plurinacional.

El conseller Mas-Colell, al seu despatx durant un moment de l'entrevista.

—¿Vostè que manté contacte amb el món empresarial ha notat la seva preocupació per l'escenari polític que s'obre a Catalunya?

—L'empresariat és molt divers, és part de la nostra societat i sé que en la manifestació que es va celebrar aquest Onze de Setembre hi havia molts empresaris. El món empresarial veu que la situació actual necessita una reformulació. Dit això, és clar que l'economia sempre s'estima més un marc de certesa que actualment no té, perquè la situació econòmica és la que és i entenc que els pugui preocupar, però també saben que la incertesa forma part de l'actual context. Seria molt desitjable que, a través del procés polític normal, les eleccions i amb uns aclariments posteriors, es pugui discutir amb tranquil·litat els temes relacionats amb la configuració de l'Estat espanyol, com per exemple al Regne Unit i el Canadà. És una ambició que hauríem de tenir en l'actual context. I si aquest fos el cas no tinc cap dubte que la vida econòmica seguirà el seu camí i la política, el seu.

«L'empresariat és molt divers i en la manifestació de la Diada hi havia molts empresaris»

—En tot cas han aparegut estudis que assenyalen que si Catalunya fos independent el seu PIB baixaria en picat.

—Hi haurà intents de cultivar l'estratègia de la por i, és clar, no hi ha dubte que sí, com s'ha vist al llarg de la història, aquesta estratègia es concreta amb amenaces, acaba tenint uns costos. Però això a l'Europa d'avui en dia no és possible. Perquè el fet diferencial és que qualsevol cosa que passi serà en el context europeu i negociat, en què ningú, repeteixo ningú, estarà interessat a fer la vida dels altres més difícil del que ha de ser.

—¿Els seus col·legues acadèmics a l'estranger quina opinió tenen del que està passant a Catalunya?

—Avui dia Europa ens observa i la Unió Europea està atenta al que passa aquí. Això és molt bo per a Catalunya perquè com més ens coneixin, molt millor. Així, Europa apreciarà les complexitats de la situació i no tindrà instintivament els mateixos reflexos que tindria si no la coneagués o si es limités a re-

flectir l'opinió d'alguns mitjans espanyols. Ara bé, tampoc hem de ser ingenus i pensar que si ens coneixen immediatament ens estimaran molt perquè les coses no són tan simples. Europa el que no vol és conflicte. El que vol és una realitat ordenada. A mesura que ens coneixin més veuran que l'origen del conflicte és que Espanya no es reconeix com a plurinacional. Espanya rebra el missatge internacional que sí és plurinacional val més que ho reconegui. Timidament, contextualitzat, però el missatge que li donaran serà: '¿si el Regne Unit pot reconèixer que té quatre nacions, per què tu no ho pots fer?'.

—Aquesta legislatura ha estat marcada per la lluita per reduir el dèficit. Aquest any s'hauria de tancar en l'1,5% del PIB...

—Era necessari fer una inflexió fiscal, reconèixer que estàvem en una crisi i per prescripció europea i sentit comú s'havia de reduir la despesa. Sense comptar els interessos, l'any passat la despesa departamental es va reduir un 9,35%. Si em pregun-

ten: '¿n'està orgullós?', li diria que idealment ho hauríem estat si l'haguéssim rebaixat més lentament. Però no ens quedava cap més remei. Hem enviat el senyal a Europa que som seriosos i que en molts aspectes ens hem avançat. Algú podrà criticar-ho però és el que Europa ens demanava. I ho hem fet, i ho emfatitzo, sense comprometre els serveis públics essencials. S'han fet ajustos controlats i val més fer-los controlats que no pas que la realitat te'ls imposi. En sanitat, educació i benestar s'ha mantingut la qualitat del sistema. No ha estat fàcil.

-¿Resolen els pagaments d'aquest mes amb la primera injecció del fons de liquiditat provinent de l'Estat?

-El fons de liquiditat autonòmica ha començat a funcionar, però encara no està plenament imple-

«La injecció de liquiditat de l'Estat són préstecs que pagarem a preu de mercat»

«Hem reduït la despesa, i ho emfatitzo, sense comprometre els serveis públics essencials»

mentat. Hi ha dos components del fons, el de refinançament de venciments de deute i el de dèficit, per cobrir les necessitats de tresoreria dins dels pressupostos aprovats. Amb la primera injecció, 400 milions d'euros cobriran els venciments de deute i els 560 milions del segon component estan en procés i ens asseguren que estaran disponibles la setmana que ve. No hi ha dubte que m'agradaria que fos demà mateix, per poder normalitzar les obligacions de pagament de la tresoreria amb puntualitat. Finalment, tingui present que aquestes injeccions de liquiditat són un préstec que pagarem a preus de mercat.

-¿Si repassa la seva gestió, de què està més orgullós?

-D'haver estat aquí.

-¿I del que menys?

-No l'hi diré perquè em posaria jo mateix en el disparador fins al dia 25 de novembre. Preguntin-m'ho el 26. ≡